

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022

Κυριακή ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιζ΄ 12 - 19)
16 Ιανουαρίου 2022

Πολλές θεραπείες ασθενῶν, αγαπητοί μου αδελφοί, ἔκανε ὁ Κύριος στὰ χρόνια ποὺ ἐκράτησε τὸ δημόσιο ἔργο του στὴ γῆ. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ἡ προφητεία «Αὐτὸς πῆρε ἐπάνω του τὶς ἀσθενεῖες μας καὶ σήκωσε τὶς ἀρρώστιες μας». Καὶ βεβαίως ὁ Προφήτης δὲν ἀναφερόταν μόνο στὶς σωματικές μας ἀρρώστιες, μὰ πὼς πολὺ στὶς ψυχικές μας ἀσθένειες, ἐπειδὴ ὁ Κύριος εἶναι ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας.

Μᾶς λέει λοιπὸν τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ τὸ θαῦμα τοῦ Κυρίου μὲ τοὺς δέκα λεπρούς. Καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ σκηνὴ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ποὺ ζητοῦν τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου γιὰ τὴν ἀθεράπευτη ἱατρικά, τότε, ἀσθενεία τους.

Ἐπιλέγουμε ἀπὸ τὸν διάλογο ποὺ ἀκούσαμε τὶς παρακάτω φράσεις τοῦ Κυρίου καὶ στεκόμαστε μὲ λίγες σκέψεις σ' αὐτές. " Μήπως δὲν καθαρίσθηκαν καὶ οἱ δέκα; Οἱ ἐννέα ποῦ εἶναι; Δὲν βρέθηκαν νὰ γυρίσουν γιὰ νὰ δώσουν δόξα στὸ Θεὸ παρὰ μόνον αὐτὸς ὁ ἀλλογενής;" Καὶ κατέληξε: "Σήκω καὶ πήγαινε ἡ πίστη σου σὲ ἔσωσε".

Στὰ παραπάνω λόγια διακρίνεται ἀρχικὰ τὸ ἀνθρώπινο παράπονο τοῦ Ἰησοῦ, μὰ οὐσιαστικὰ ἡ ἀπορία ἀφορᾷ σὲ κάτι δυνατότερο. Ἐλέγχει τὴν ἀχαριστία τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ οἱ ἐννέα λεπροὶ ἔδειξαν μεγάλη ἀχαριστία στὸν εὐεργέτη τους Χριστό. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐξ αἰτίας τῆς ἀνάγκης τους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν συμμόρφωσή τους στὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου, ἔδειξαν νὰ ἔχουν κάποια πίστη, μὰ τελικὰ ἀποδείχθηκε πὼς δὲν εἶχαν στὴν ψυχὴ τους κανένα αἶσθημα εὐγνωμοσύνης. Εἶχαν ἀνάγκη ἀλλὰ ὄχι πίστη καὶ δὲν εἶχαν ἀγάπη, γιὰτὶ ἡ εὐγνωμοσύνη στὸ βάθος της εἶναι ἔκφραση κι ἀνάγκη τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀρρώστια κι ὁ πόνος μαλακώνουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ὀδηγοῦν στὸ Θεό, ἀλλὰ ἡ πίστη τὸν κάνει νὰ παραμένει μὲ εὐγνωμοσύνη στὸ Θεό.

Οἱ λεπροὶ, ὅταν πῆραν τὴν ἐντολὴ νὰ πᾶνε στοὺς Ἱερεῖς, ξεκίνησαν χωρὶς δισταγμὸ καὶ μ' ἐμπιστοσύνη στὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ. Κι ἐκεῖ ποὺ πήγαιναν εἶδαν πὼς καθαρίσθηκαν ἀπὸ τὴν ἀρρώστια τους. Δὲν θὰ γινόταν λοιπὸν τὸ θαῦμα, ἂν δὲν εἶχαν πίστη. Τέτοια ὅμως πίστη ἀνάγκης ἔχουν πολλοί. Κλαῖνε καὶ παρακαλοῦν μὲ θερμὰ δάκρυα καὶ ζητοῦν τὸ θεῖο ἔλεος. Ὅταν ὅμως λάβουν τὴν εὐεργεσία, ἀγνοοῦν τὸν εὐεργέτη. Κι ὄχι μόνο τὸν ξεχνοῦν, μὰ καὶ τὸν βλασφημοῦν καὶ τὸν ὑβρίζουν. Κι ἀφοῦ τέτοια κάνουν οἱ ἀχάριστοι στὸν Θεό, τὰ

Ίδια καὶ χειρότερα κάνουν στοὺς συναθρώπους. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ συνήθως κομπάζουν πὼς ἔχουν πίστη καὶ δείχνουν ἐπιφανειακὰ πὼς εἶναι καλοὶ χριστιανοί, μὰ δὲν ἔχουν καλωσύνη καὶ ἀγάπη καὶ δὲν αἰσθάνονται ποτὲ εὐγνωμοσύνη σὲ ἐκείνους ποὺ τοὺς κάνουν καλὸ, ἐπειδὴ στὸ βάθος τῆς ψυχῆς τοὺς δὲν ὑπάρχει ὑποδομή.

Ὁ Χριστὸς μίλησε αὐστηρὰ γιὰ τὴν λειψὴ αὐτὴ πίστη, ποὺ δὲν ξέρει τὴν ἀγάπη καὶ ξεχνάει τὴν εὐγνωμοσύνη, ὅπως τ' ἀκούσαμε στὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο. Καταδίκασε τὴν ἀχαριστία στὸ πρόσωπο τῶν ἐννέα λεπτῶν καὶ δικαίωσε τοὺς εὐγνώμονες στὸ πρόσωπο τοῦ ἑνός, διευκρινίζοντας πὼς εἶναι πολλοὶ οἱ κλητοί, μὰ λίγοι οἱ ἐκλεκτοί. Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια καθημερινὰ ἀποτελεῖ ἐμπειρία ὄλων μας, ἀφοῦ ὑπερπλέονασαν μεταξύ μας οἱ ἀχάριστοι, καὶ νοιώθουμε πόσο λιγστοὶ εἶναι στ' ἀλήθεια οἱ ἐκλεκτοί.

Ἡ εὐγνωμοσύνη, ἀδελφοί μου, ὅταν ὑπάρχει γενεᾶ καὶ ἄλλες μετὰ ἀρετές, ἐνῶ ἡ ἀχαριστία τὶς νεκρώνει. Νὰ μὴ φοβᾶσθε τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶναι ἔμπρακτα εὐγνώμων, ἅς εἶναι ξένος, ἅς εἶναι ἀλλόφυλος, ἅς εἶναι καὶ ἐχθρός. Ἀλλόφυλος ἦταν καὶ ὁ Σαμαρεῖτης καὶ ὅμως αὐτὸς δικαιώθηκε μέσα στοὺς δέκα λεπτοὺς καὶ ἅς ἦταν ἄλλοι ἐννέα Ἰουδαῖοι. Εἶναι ἀποκαλυπτικὴ ἡ φράση τοῦ Χριστοῦ στὸν εὐγνώμονα Σαμαρεῖτη «Πήγαινε ἡ πίστη σου σὲ ἔσωσε».

Αὐτὸ ποὺ κέρδισε ὁ ἀλλογενὴς εἶναι πολὺ περισσότερο καὶ μεγαλύτερο ἀπὸ ὅ,τι κέρδισαν μετὰ τὴν πρόσκαιρη ἀποκατάσταση τῆς υγείας τοὺς οἱ ὁμόθησκοι ἐννέα. Κέρδισε τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς του.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, στὴν πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ του ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει νὰ εὐχαριστοῦμε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ποὺ θὰ πεῖ νὰ εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ καὶ Πατέρα μας γιὰ ὅλα ὅσα καθημερινὰ μᾶς δίνει, ἐπειδὴ κάθε τι συνεργεῖ στὴ σωτηρία μας. Ἄς δείχνουμε λοιπὸν εὐγνωμοσύνη στὸν Θεὸ καὶ ἅς εἴμαστε καὶ μεταξύ μας εὐγνώμονες, ἔχοντας ἀδιάκοπα στὰ χεῖλη μας τὴ δοξολογία τῶν Ἁγίων μας «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

[dkpdf-button]